Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Sjette Afdeling)

15. november 2017*

»Præjudiciel forelæggelse – skatter og afgifter – direktiv 2006/112/EF – artikel 168, litra a), artikel 169, litra a), artikel 214, stk. 1, litra d) og e), samt artikel 289 og 290 – fradragsberettigelse for skyldig eller betalt indgående merværdiafgift (moms) – udgående transaktioner gennemført i andre medlemsstater – afgiftsfritagelsesordning i den medlemsstat, hvor fradragsretten udøves«

I sag C-507/16,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Administrativen sad Sofia-grad (forvaltningsdomstolen i Sofia, Bulgarien) ved afgørelse af 12. september 2016, indgået til Domstolen den 26. september 2016, i sagen

Entertainment Bulgaria System EOOD

mod

Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« – Sofia,

har

DOMSTOLEN (Sjette Afdeling),

sammensat af dommerne J.-C. Bonichot (refererende dommer), som fungerende afdelingsformand, S. Rodin og E. Regan,

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter at der er afgivet indlæg af:

– Entertainment Bulgaria System EOOD ved S. Georgieva, som befuldmægtiget,

– Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« – Sofia ved A. Georgiev, som befuldmægtiget,

– den bulgarske regering ved E. Petranova og M. Georgieva, som befuldmægtigede,

– Europa-Kommissionen ved L. Lozano Palacios og P. Mihaylova, som befuldmægtigede,

* Processprog: bulgarsk.

og idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet, at sagen skal pådømmes uden forslag til afgørelse,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 168, litra a) og b), artikel 169, litra a), og artikel 214 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT 2006, L 347, s. 1), som ændret ved Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 (EUT 2010, L 10, s. 14) (herefter »direktiv 2006/112«).

2 Anmodningen er blevet indgivet i forbindelse med en tvist mellem Entertainment Bulgaria System EOOD (herefter »EBS«) og Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« – Sofia (direktøren for direktoratet »klager og praksis på skatte- og socialforsikringsområdet« i Sofia, Bulgarien) vedrørende en afgiftsansættelse, hvorved dette selskab blev pålagt at betale en efteropkrævning af merværdiafgift (moms) med tillæg af morarenter.

Retsforskrifter

EU-retten

3 Artikel 168 i direktiv 2006/112 fastsætter:

»I det omfang varer og ydelser anvendes i forbindelse med hans afgiftspligtige transaktioner, hvoraf der er betalt moms, har den afgiftspligtige person i den medlemsstat, hvor han foretager transaktionerne, ret til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage følgende beløb:

a) den moms, som skal betales eller er betalt i nævnte medlemsstat for varer og ydelser, der er eller vil blive leveret til ham af en anden afgiftspligtig person

[…]«

4 Dette direktivs artikel 169 bestemmer:

»Foruden det i artikel 168 omhandlede fradrag har den afgiftspligtige person ret til at fradrage den i nævnte artikel omhandlede moms, såfremt varerne og ydelserne anvendes til følgende:

a) hans transaktioner i forbindelse med de i artikel 9, stk. 1, andet afsnit, omhandlede former for virksomhed, som udføres uden for den medlemsstat, hvor afgiften skal betales eller er betalt, når de ville give ret til fradrag, såfremt de blev udført inden for denne medlemsstat

[…]«

5 Det præciseres i nævnte direktivs artikel 214:

»1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at følgende personer kan identificeres med et individuelt registreringsnummer:

a) enhver afgiftspligtig person, bortset fra dem, der er omhandlet i artikel 9, stk. 2, som på medlemsstaternes respektive område foretager leveringer af varer eller ydelser, som giver den pågældende fradragsret, bortset fra leveringer af varer eller ydelser, for hvilke momsen udelukkende påhviler kunden eller modtageren i overensstemmelse med artikel 194-197 og artikel 199

[…]

d) enhver afgiftspligtig person, der på medlemsstaternes respektive område modtager tjenesteydelser, for hvilke han skal betale moms i henhold til artikel 196

e) enhver afgiftspligtig person, der er etableret på medlemsstaternes respektive område og leverer tjenesteydelser på en anden medlemsstats område, for hvilke udelukkende modtageren skal betale moms i henhold til artikel 196.

[…]«

6 Samme direktivs artikel 196 bestemmer:

»Momsen påhviler den afgiftspligtige person eller den ikke-afgiftspligtige momsregistrerede juridiske person, til hvem der leveres tjenesteydelser som omhandlet i artikel 44, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i denne medlemsstat.«

7 I henhold til artikel 282 i direktiv 2006/112 finder de i direktivets afdeling 2 omhandlede fritagelser og nedsættelser anvendelse på leveringer af varer og ydelser foretaget af små virksomheder.

8 Dette direktivs artikel 287 fastsætter:

»Medlemsstater, som er tiltrådt efter den 1. januar 1978, kan indrømme afgiftsfritagelse til afgiftspligtige personer, hvis årlige omsætning højst er lig med modværdien i national valuta af følgende beløb beregnet på grundlag af kursen på dagen for deres tiltrædelse:

[…]

17) Bulgarien: 25 600 EUR

[…]«

9 Nævnte direktivs artikel 289 bestemmer:

»Afgiftspligtige personer, der er fritaget for afgift, er ikke berettiget til at foretage fradrag af momsen i henhold til artikel 167-171 og artikel 173-177 eller til at anføre denne på deres fakturaer.«

10 Det præciseres i artikel 290 i direktiv 2006/112:

»Afgiftspligtige personer, som vil kunne opnå afgiftsfritagelse, kan vælge enten at være omfattet af den almindelige momsordning eller af de i artikel 281 omhandlede forenklede regler. I så fald nyder de godt af den gradvise afgiftsnedsættelse, som den nationale lovgivning eventuelt giver mulighed for.«

Bulgarsk ret

11 Artikel 70, stk. 4, i Zakon za danak varhu dobavenata stoynost (lov om merværdiafgift, DV nr. 63, af 4.8.2006, herefter »ZDDS«) fastsætter, at en person, som er registreret i henhold til ZDDS' artikel 97a, ikke har ret til at fradrage den indgående moms.

12 ZDDS' artikel 94 fastsætter i stk. 3, at momsregistreringen kan være en obligatorisk registrering eller en frivillig registrering.

13 ZDDS' artikel 96 præciserer i stk. 1, at enhver afgiftspligtig person med en afgiftspligtig omsætning på mere end eller svarende til 50 000 bulgarske leva (BGN) (ca. 25 600 EUR) i en periode, der ikke overstiger de 12 på hinanden følgende måneder, der ligger forud for den løbende måned, har pligt til at indgive en anmodning om registrering i henhold til denne lov inden for en frist på 14 dage efter afslutningen af den periode, hvori den afgiftspligtige person har opnået denne omsætning.

14 ZDDS' artikel 97a bestemmer:

»1. Registreringen i henhold til denne lov påhviler enhver afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 3, stk. 1, 5 og 6, som modtager ydelser med opfyldelsessted i indlandet, som er afgiftspligtige, og for hvilke afgiften i henhold til artikel 82, stk. 2, påhviler modtageren.

2. Registreringen i henhold til denne lov påhviler enhver afgiftspligtig person som omhandlet i artikel 3, stk. 1, 5 og 6, der er etableret på det nationale område, og som leverer ydelser i henhold til artikel 21, stk. 2, med opfyldelsessted på en anden medlemsstats område.

3. En afgiftspligtig person, som er registreret i henhold til stk. 1, anses også for registreret i henhold til stk. 2, og omvendt.

[…]«

15 ZDDS' artikel 100, stk. 1, har følgende ordlyd:

»Enhver afgiftspligtig person, som ikke opfylder betingelserne for obligatorisk registrering i henhold til artikel 96, stk. 1, er berettiget til at lade sig registrere efter denne lov.«

16 ZDDS' artikel 113, stk. 9, fastsætter:

»Afgiftspligtige personer, som ikke er registreret i henhold til denne lov, eller som er registreret på grundlag af artikel 97a, stk. 1 og 2 […], er ikke berettiget til at anføre moms på de fakturaer, de udsteder.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

17 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at EBS er et selskab, der er etableret i Bulgarien, som leverer ydelser inden for internettjenester såsom webdesign, multimedieudvikling og grafisk design.

18 Fra den 21. december 2010 blev EBS momsregistreret i henhold til ZDDS' artikel 97a, stk. 2, som foreskriver registrering af afgiftspligtige personer etableret i Bulgarien, der leverer ydelser med opfyldelsessted på en anden medlemsstats område.

19 Ifølge forelæggelsesafgørelsen modtog EBS ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret på andre medlemsstaters område end Republikken Bulgarien, som EBS brugte til at levere ydelser i andre medlemsstater og Schweiz.

20 EBS foretog fradrag af momsen for de således indgående ydelser, inden for rammerne af ordningen med omvendt betalingspligt.

21 I forbindelse med en skattekontrol fandt Natsionalnata agentsia za prihodite (det nationale agentur for offentlige indtægter, Bulgarien), at EBS siden den 30. november 2013 havde opnået en omsætning, fra og med hvilken virksomhederne ikke længere er omfattet af momsfritagelsesordningen i denne medlemsstat og efter national ret skal momsregistreres i henhold til ZDDS' artikel 96, stk. 1.

22 Ved en afgiftsansættelse af 16. september 2015 fandt Det nationale agentur for offentlige indtægter dels, at EBS uberettiget havde udøvet retten til fradrag af momsen for de indgående ydelser med den begrundelse, at ZDDS' artikel 70, stk. 4, forbyder udøvelsen heraf for afgiftspligtige personer, der er registreret i henhold til ZDDS' artikel 97a, dels blev EBS pålagt at betale en efteropkrævning af moms med tillæg af morarenter (herefter »afgiftsansættelsen«).

23 Ved afgørelse af 30. november 2015 gav direktøren for direktoratet »klager og praksis på skatte- og socialforsikringsområdet« i Sofia delvist medhold i anmodningen om berigtigelse af afgiftsansættelsen, idet denne fandt, at forbuddet mod at fradrage den skyldige eller betalte indgående moms ikke kunne gøres gældende over for EBS frem til tidspunktet for selskabets momsregistrering i henhold til ZDDS' artikel 96, stk. 1, men alene indtil den dato, hvor betingelserne for at indgive anmodning om registrering i henhold til denne bestemmelse var opfyldt.

24 EBS, som var blevet pålagt at betale et beløb på 2 094 196 BGN (ca. 1 070 741 EUR) i moms med tillæg af morarenter, anlagde sag ved Administrativen sad Sofia-grad (forvaltningsdomstolen i Sofia, Bulgarien) med påstand om annullation af den således berigtigede afgiftsansættelse.

25 Denne ret er i tvivl om, hvorvidt ZDDS' artikel 70, stk. 4, er forenelig med direktiv 2006/112.

26 Den har anført, at hvis afgiftspligtige personer, der er momsregistreret i henhold til ZDDS' artikel 97a, som ZDDS' artikel 70, stk. 4, henviser til, ikke kan angive moms på deres fakturaer for de leveringer, som de har foretaget i Bulgarien, bør de i stedet kunne fakturere denne afgift for levering af varer eller ydelser med opfyldelsessted uden for denne medlemsstats område. Retten er af den opfattelse, at disse afgiftspligtige personer følgelig kan fradrage den indgående moms, som skal betales eller er betalt for de ydelser, som er blevet leveret til dem af afgiftspligtige personer etableret på andre medlemsstaters område.

27 På denne baggrund har Administrativen sad Sofia-grad (forvaltningsdomstolen i Sofia) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 214 i [direktiv 2006/112] fortolkes således, at de forskellige scenarier for momsregistrering skal tillægges forskellig betydning for så vidt angår retten til at fradrage afgift, henholdsvis er den til hinder for, at medlemsstaterne tillægger registreringsscenarierne forskellig betydning, sådan som det er tilfældet i ZDDS' artikel 97a og 70, stk. 4?

2) Skal artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at en person, som er registreret i henhold til direktivets artikel 214, stk. 1, litra e), ikke har ret til at fradrage den af ham angivne afgift for af ham modtagne ydelser, som er udført af afgiftspligtige personer fra andre medlemsstater, hvis han anvender disse ydelser til at udføre ydelser i andre medlemsstater, og de øvrige materielle og formelle forudsætninger for retten til fradrag er opfyldt?

3) Skal artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse som ZDDS' artikel 70, stk. 4, hvorefter en person, som er momsregistreret på grundlag af direktivets artikel 214, stk. 1, litra d) eller e), og ikke på grundlag af artikel 214, stk. 1, litra a), under ingen omstændigheder har ret til at fradrage afgiften?«

Om de præjudicielle spørgsmål

28 Med sine tre spørgsmål, som skal behandles samlet, ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112 er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område, i at fradrage den indgående moms, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret, med den begrundelse, at denne afgiftspligtige person er momsregistreret i henhold til det ene eller det andet af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i direktiv 2006/112.

29 Det skal indledningsvis præciseres, at artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i direktiv 2006/112 tager sigte på det tilfælde, hvor den afgiftspligtige person på en medlemsstats område modtager tjenesteydelser, for hvilke han skal betale moms i henhold til dette direktivs artikel 196, henholdsvis på det tilfælde, hvor den afgiftspligtige person er etableret på en medlemsstats område og leverer tjenesteydelser på en anden medlemsstats område, for hvilke udelukkende modtageren skal betale moms i henhold til samme artikel 196. Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at denne bestemmelse blev gennemført i bulgarsk ret ved ZDDS' artikel 97a, stk. 1 og 2.

30 Det skal derefter bemærkes, at i henhold til Domstolens faste praksis kræver det grundlæggende princip om momsens neutralitet, at der indrømmes fradrag for skyldig eller betalt indgående moms, hvis de materielle betingelser herfor er opfyldt, selv om de afgiftspligtige ikke måtte have opfyldt visse formelle betingelser (jf. dom af 9.7.2015, Salomie og Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, præmis 58 og den deri nævnte retspraksis).

31 Domstolen har ligeledes fastslået, at momsregistreringen som omhandlet i artikel 214 i direktiv 2006/112 kun udgør et formelt krav med henblik på kontrol, som ikke kan anfægte retten til bl.a. momsfradrag, såfremt de materielle betingelser, som ligger til grund for denne ret, er opfyldt (jf. dom af 9.7.2015, Salomie og Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, præmis 60 og den deri nævnte retspraksis).

32 Det følger heraf bl.a., at en momspligtig person ikke kan hindres i at udøve sin ret til at fradrage skyldig eller betalt indgående moms med den begrundelse, at han ikke er blevet momsregistreret, inden han anvendte de varer, som er blevet erhvervet inden for rammerne af hans afgiftspligtige virksomhed (jf. dom af 9.7.2015, Salomie og Oltean, C-183/14, EU:C:2015:454, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis).

33 Det følger ligeledes heraf a fortiori, at en national lovgivning ikke kan forhindre en afgiftspligtig person i at udøve sin ret til at fradrage skyldig eller betalt indgående moms med den begrundelse, at han er momsregistreret i henhold til det ene eller det andet af de to tilfælde, der er omhandlet i artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i direktiv 2006/112.

34 Henset til det ovenstående skal de forelagte spørgsmål besvares med, at direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område, i at fradrage den indgående moms, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret, med den begrundelse, at denne er momsregistreret i henhold til det ene eller det andet af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i direktiv 2006/112.

35 Det fremgår imidlertid af forelæggelsesafgørelsen, at der ligeledes kan anlægges en anden fortolkning af den nationale lovgivning.

36 Det fremgår således af forelæggelsesafgørelsen, at eftersom EBS ikke længere var omfattet af afgiftsfritagelsesordningen i Bulgarien, henset til selskabets omsætningsniveau, kunne det ikke længere være momsregistreret i henhold til ZDDS' artikel 97a, stk. 1 og 2, men skulle derimod henhøre under den »obligatoriske« registreringsordning i henhold til ZDDS' artikel 96.

37 Det synes derfor at følge heraf, at alene afgiftspligtige personer, der er omfattet af momsfritagelsesordningen i Bulgarien, kan momsregistreres i henhold til ZDDS' artikel 97a, stk. 1 og 2.

38 Hvis dette er tilfældet, hvilket det tilkommer den forelæggende ret, som er enekompetent til at fortolke national ret, at efterprøve, skal de forelagte spørgsmål omformuleres, og disse må antages i det væsentlige at vedrøre spørgsmålet om, hvorvidt artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112 er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område og dér er omfattet af en afgiftsfritagelsesordning, i at udøve retten til at fradrage den indgående moms, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret.

39 Det bemærkes i denne henseende, at artikel 168, litra a), i direktiv 2006/112 fastsætter, at i det omfang varer og ydelser anvendes i forbindelse med hans afgiftspligtige transaktioner, hvoraf der er betalt moms, har den afgiftspligtige person i den medlemsstat, hvor han foretager transaktionerne, ret til i den afgift, der påhviler ham, at fradrage den moms, som skal betales eller er betalt i nævnte medlemsstat for varer og ydelser, der er eller vil blive leveret til ham af en anden afgiftspligtig person.

40 En virksomhed, der er etableret på en medlemsstats område, og som er omfattet af afgiftsfritagelsesordningen i denne medlemsstat, kan imidlertid ikke påberåbe sig retten til at fradrage skyldig eller betalt indgående moms i medfør af denne bestemmelse. Artikel 289 i direktiv 2006/112 fastsætter således, at afgiftspligtige personer, der er omfattet af denne ordning om afgiftsfritagelse, »ikke [er] berettiget til at foretage fradrag af momsen i henhold til artikel 167-171 […] eller til at anføre denne på deres fakturaer«.

41 Artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112 præciserer i øvrigt, at foruden det i dette direktivs artikel 168 omhandlede fradrag har den afgiftspligtige person ret til at fradrage den i nævnte artikel omhandlede moms, såfremt varerne og ydelserne anvendes til hans transaktioner i forbindelse med de i samme direktivs artikel 9, stk. 1, andet afsnit, omhandlede former for virksomhed, som udføres uden for den medlemsstat, hvor afgiften skal betales eller er betalt, når de ville give ret til fradrag, såfremt de blev udført inden for denne medlemsstat.

42 I henhold til artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112 afhænger udøvelsen af retten til fradrag af, om denne ret findes, når samtlige transaktioner udføres inden for samme medlemsstat (jf. analogt dom af 22.12.2010, RBS Deutschland Holdings, C-277/09, EU:C:2010:810, præmis 32). Domstolen har i denne henseende fastslået, at fradragsretten kan benyttes selv uafhængigt af, om den udgående transaktion faktisk er momspålagt i de andre medlemsstater (jf. ligeledes analogt dom af 22.12.2010, RBS Deutschland Holdings, C-277/09, EU:C:2010:810, præmis 41).

43 Eftersom en virksomhed, der er omfattet af afgiftsfritagelsesordningen i Bulgarien, ikke i denne medlemsstat kan påberåbe sig retten til fradrag for den indgående moms, som skal betales eller er betalt for tjenesteydelser, der er leveret i denne medlemsstat, er én af de betingelser, der er opregnet i artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112 – for at kunne benytte sig af retten til at fradrage den indgående moms, som skal betales eller er betalt for ydelser leveret uden for denne medlemsstat – imidlertid heller ikke opfyldt.

44 Det skal derfor fastslås, at artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på en medlemsstats område og dér er omfattet af en afgiftsfritagelsesordning, i at udøve retten til at fradrage den indgående moms, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret.

45 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal de forelagte spørgsmål besvares med, at direktiv 2006/112 er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område, i at fradrage den indgående moms, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret, med den begrundelse, at denne er momsregistreret i henhold til det ene eller det andet af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i direktiv 2006/112. Derimod skal artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112 fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område og dér er omfattet af en afgiftsfritagelsesordning, i at udøve retten til at fradrage den indgående moms, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret.

Sagsomkostninger

46 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Sjette Afdeling) for ret:

Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009, skal fortolkes således, at det er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område, i at fradrage den indgående merværdiafgift, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret, med den begrundelse, at denne er merværdiafgiftsregistreret i henhold til det ene eller det andet af de tilfælde, der er omhandlet i artikel 214, stk. 1, litra d) og e), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/162. Derimod skal artikel 168, litra a), og artikel 169, litra a), i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/162, fortolkes således, at de ikke er til hinder for en medlemsstats lovgivning, som forhindrer en afgiftspligtig person, der er etableret på denne medlemsstats område og dér er omfattet af en afgiftsfritagelsesordning, i at udøve retten til at fradrage den indgående merværdiafgift, som skal betales eller er betalt i denne medlemsstat for ydelser leveret af afgiftspligtige personer etableret i andre medlemsstater og anvendt til at levere tjenesteydelser i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor denne afgiftspligtige person er etableret.

Underskrifter